

Revista de Revistes

per

C.

LA MEDICINA A RÚSSIA.

Informes autoritzats sobre les condicions que regeixen la Unió de Repúbliques Soviètiques són escassos i espaiats, i és quasi impossible de tenir una idea justa de l'estat de la Medicina en un país tan vast i tan amarat de prejudicis polítics.

Un recent article del Dr. H. Hamperl, a la "Wiener Klin. Woch", del mes d'abril, dona la impressió d'imparcialitat desitjada en aquesta mena d'informes i confirma les informacions provinents d'altres curses.

La pràctica privada—diu—, esdevingué poc menys que nul·la durant el primer Govern revolucionari, però recobrà cert grau de llibertat en acabar la guerra civil, i amb la institució de la NEP (Nova Economia Política).

El Govern, però, treballà més i més ferm per tal d'estendre els seus dispensaris públics, i la campanya intensiva contra els elements capitalistes precepità llur caiguda.

La situació mèdica de Rússia i als altres Estats soviètics està per consegüent inspirada per l'ambiciosa política d'un servei mèdic de l'Estat a l'abast de tots els ciutadans (no cal dir que amb preferència els obrers i camperols i llurs famílies), valent-se d'hospitals, sanatoris i clíniques ambulants, i el problema és el de proveir de personal mèdic suficient tots els establiments nous.

El nombre de metges pràctics disponibles hom calcula que és de 44.500, i el Pla quinquennal preveu la preparació de 37.000 més. Les facilitats d'ensenyament no són moltes, puix que no es pot improvisar el personal a l'ensenyament.

A més—diu el Dr. Hamperl—els estudiants són seleccionats exclusivament en les classes obreres i se'ls dona només que tres anys d'ensenyament pre-mèdic, de manera que en arribar a l'ensenyament mèdic no s'està en situació d'emprar l'ordi-

nari sistema d'ensenyament per conferències. Les autoritats s'han vist, per tant, obligades a valer-se del sistema d'instrucció per "seminaris", en petits grups, els membres dels quals trameten l'ensenyament als altres. La durada dels cursos ha estat abreujada per tal de fer possible a cada instructor ensenyar diversos grups d'estudiants a l'any, en part, deixant l'ensenyament teòric en segon terme i concertant-se en el pràctic, i en part, començant l'ensenyament especialitzat de cada estudiant al començament dels estudis. Les vacances han estat reduïdes i les hores d'estudi augmentades.

És massa aviat—diu el Dr. Hamperl—per a comprovar els resultats d'aquestes modificacions; però, és difícil de veure com uns estudis mèdics de tres i mig a quatre anys seguits amb un any d'ensenyament clínic, pot fer d'un noi camperol un doctor, després de passar un parell d'anys en una escola secundària, per molt intensiu que sigui l'ensenyament.

Contrastant amb aquesta ombrívola perspectiva, el Dr. Hamperl fa una optimista relació de l'obra científica portada a terme a la U. S. R. S. Hi ha, segons sembla, no menys de 120 publicacions mèdiques a la Unió, algunes d'elles redactades en altres llenguatges que no el rus. Les més importants obres surten en francès, anglès o alemany, i les publicacions d'autoritats estrangeres són ben rebudes. Els periòdics de l'estranger són, amb tot, fortament taxades. Les societats mèdiques estan en ple floriment; regularment es reuneixen congressos on concorren membres de fora Rússia, i s'està estenent el costum d'invitar homes de ciència distingits per tal que visitin Rússia donant conferències i fent demostracions.

Les corporacions i institucions científiques estan dotades amb relativa liberalitat, i les seccions